

Բայց նկատի առնելու է որ արքանեակ-
ները կրնան գերի ըլլալ մոլորակի մը,
ինչպէս յիշատակեցինք Բագմավէպի մէջ
(1917 էջ 388 ա սիւնակ տող 24 և էջ
379 ա սիւնակ էջ 19 մինչև յօդուածին
վերջը)։ Արդ որքան որ ներկայիս Արու-
սեակն և Փայլածուն զուրկ են արքա-
նեակներէ, կարելի է օր մը իրենք ալ
գերի վարեն թափառաշրջիկներէն մին կամ
մի քանին, որով իրենք ալ այն ատեն
պիտի սկսին ենթակայ ըլլալ Թաւալական
շարժման, և մեր առ երևոյթ համարուած
օրէնքներն իրականութեան պիտի փո-
խուին։

Ինչպէս յիշատակած էի Լուսնթագի Բ
և Բ արքանեակաց համար, որ չէ կարելի
այնպէս նկատել եթէ ոչ գերի բռնուած
Բիւլլայ զոյգ գիւտաւորն, վասն զի Լուսն-
թագն նախ խորտակեց, ապա պատահե-
լով անոնց որոնք իրեն կը մերձենային
իր զօրաւոր ձգողական զօրութեան մէջ
բռնեց, այսպէս ալ կարող են Փայլածուն
և Արուսեակը տկար գիւտաւորները՝ որ
Արեւու և Երկրիս մէջ կը շրջին, որս ընել
իրենց։

Հ. ԽՈՐԷՆ ՍԻՆԱՆ

ԱՌ ՅԵՏԻՆ ԼՈՒՄԱՅՆ

(ԱՅՍ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ)

Ով դու ծնացորդ գտնած գանձիս
Ով դու միակ յոյս իմ վերջին
Վա՛հ որ ի մէջ խեղճ քսակիս
Դու ծնացեր ես առանձին.
Այլ և դու իսկ ո՛հ անհամբեր
Գիտեմ ինչ մեկնիլ կ'ուզես.
Եւ ոչ իմ ցաւք և ոչ իմ սէր
Ո՛հ չեն կարող բռնել ըզբեզ:
Զի ահա խեղ անօթութիւն
Հակատագիր հէք քերթողաց
Արձանացեալ դիմօք տօգոյն
Ըզբեզ ինչ կորզէ անդարձ:
Քանիցս ելեալ մտօք յերկին

Մինչ աստեղաց ի լոյս անհուն
Թափառէի սիրտ հրճուագին,
Յանկարծ անգութն անօթութիւն
Գահավժեռալ ի յայն բարձանց
Զիս արթնցուց քունէս հեշտին.
Եւ բռնաւորն տրւաւ իմաց
Թէ այնարհիս մէջ գեռ կ'ապրիմ:
Ով հէք լուսալոյ իմ սիրական
Ինչ տի ըլլայ քոյին վիճակ.
Շրջիս տի դու թափառական
Ի տնանկէ ի մեծատուն
յԱռաքինւոյ յայր ամբարիշտ:
Մի գուցէ զի մաշած կրծուած
Հակատագիր անագորոյն,
Երթաս անշուք և անարգուած
Աւարտել կեանքդ ի դրամատուն,
Կամ թէ ապուշ մի մեծատան
Լեռնակուտակ ոսկիներուն
Երթաս կսրսուիս ի յովկիւն,
Ով պարտիկ լուսալոյս սիրուն.
Գոնէ երբեմն հէք ազգատին

Մէկ արտասուք սրբէիր,
Իո՞ճ ընդունայն, յոյս սրնոտի,
Ո՞ր են հիմա սիրտք կարեկիր.
Ինչ վըտանգներ քեզ կ'սպասեն
Անմեղութեանդ դարանակալ.
Եւ ով որչափ քու խղճիդ դէմ
Դու տի վարիս պաշտօններ ալ.
Յայնժամ սիրտ քո տի վկայէ
Թէ առաջին տիրող հետ
Հեռու միշտ չար ընկերներէ
Կ'ապրէիր դու հեշտ ու պարկեշտ:
Տ'երթաս պառկիլ և լկտաբար
Ան անիծեալ սեղանին վրայ
Ուր շատ հարուստք սնանկ թշուառ
Թողին ամէն յոյս ու ապագայ.
Դու մեր վշտերն ու տառապանք
Մեր բողոքներն անգթաբար
Տի ծաղր առնեն այն ժամանակ
Տեսեալ զի դու տիրես յԱշխարհ:
Այլ հեշտ ժառն աղէտալի
Ահա պարզես ըզքո թեք
Ողջ երթ լուսալոյ իմ սիրելի
Մի մոռանար քո հին ընկեր.
Եթէ օր մը վերադառնաս
Հէք քերթողիս ի բնական
Կը խոստանամ գրել անպակաս
Համբորդութիւն քո խրատական:
(Հիճ երգերից) ՄԱՐԿՈՐԹ ԹԱՆԵԱՆ